

Kulttuurien kohtaaminen -seminaari Valamossa 13.–15.5.2016

Saavuini Valamon luostarin pihaan epävarmana ja kysymyksiä täynnä. Miten täällä oikein pitää olla, olenko pukeutunut oikealla tavalla, miten minun tulee käyttäytyä? Minkälaisia vanhemmat kollegat – nuo ammatissa toimivat lääkärit – ovat vapaalla? Ehkäpä he kiusaavat minua, ensimmäisen vuoden opiskelijaa, nauravat lääketieteelliselle tietämättömyydelleni? Puhumattakaan toisten kaupunkien opiskelijoista.

Tällaisia olivat ajatukset jotka pyörivät päässäni kun saavuini Valamon luostarialueelle melkein kaksi vuotta sitten. Olin vastannut Duodecimin lähettämään mainos-sähköpostiin ja hakenut opiskelija-paikkaa Valamossa järjestettyyn seminaariin. Alkujännityksen jälkeen paljastui, että vanhemmat kollegat olivatkin oikein mukavia ja toivottivat medisiinarin lämpimästi joukkoonsa mukaan. Taisipa joku tarjota luostarioluenkin. Myös muiden kaupunkien opiskelijoihin oli hienoa tutustua ja ystävystyä. Niinpä myös seuraavana vuonna tuntui itsestään selvältä lähteä mukaan.

Tämän vuoden aiheena oli Kulttuurien kohtaaminen. Puhujiksi oli saatu houkutelua mielenkiintoisia

henkilöitä aina Elisabeth Rehniä myöten.

Kevääseen heräävään Valamoon saapui tuttuja kasvoja edelliseltä vuodelta. Myös uusia, hienoja tuttavuuksia syntyi yhteisen viikonloppun aikana.

Valamo sijaitsee nykyisin Etelä-Savossa Heinävedellä, jonne luostari ja munkit pakenivat talvisodan aikana Laatokan saarelta. Luostarin yhteydessä toimii Valamon opisto joka järjestää useita erilaisia kursseja pitkin vuotta. Alueella on myös viinitila ja viskitislaamo. Varsinaisia munkkeja Valamossa on tällä hetkellä kutakuinkin kymmenen.

Majoitustilat ovat varsin askeettiset, kuten luostarihotelliilta voi olettaakin. Ruokalan puolella sen sijaan avautuu monta kertaa päivässä sellainen runsaudensarvi, että hoikkaikin medisiinari pystyisi lihottamaan itsensä munkki Tuckin mittoihin muutamassa viikossa. Maisemallisesti Valamo edustaa Suomen kauneutta parhaimmillaan. On järveen laskeutuvia peltoja, vanhojen kuisien muodostama tunnelmallinen kuja luostarin pihalla ja ympärillä metsä, jonka luontopolulla voi rauhoittua arjesta.

Valamon opisto on järjestänyt seminaareja lääkäreille 1990-luvun lopulta asti. Yhteiskumppanina toimi alkuun Holistisen lääketieteen yhdistys, sitten Suomen lääketieteen filosofian seura ja viimeiset vuodet myös Duodecim on ollut mukana.

Viikonloppumme keskeinen teema oli ”me ja muut”. Mitä tapahtuu, kun kulttuurit kohtaavat? Ketkä kuuluvat meihin, keitä ovat ne muut? Ovatko nämä rajanvedot pysyviä vai vaihtuvatko ne tilanteen mukaan? Onko itäsuomalainen kauempana länsisuomalaista kuin helsinkiläinen roomalaista? Miltä tuntuu olla irakilainen lääkäri Suomessa, kun joudut joka päivä todistamaan pätevyytesi uudelleen?

Näimme elokuvia jotka saivat meidät itkemään. Pieniä välähdyksiä maailmasta, jossa tulkit eivät tulkkaa ihmisten hätää todenmukaisesti, koska uskonto sanelee säännöt. Kuulimme islamin ja Lähi-idän historiasta. Saimme työkaluja vieraiden kulttuurien kohtaamiseen. Keskustelimme ja ajattelimme. Ja tietenkin pääsimme saunaan jatkamaan puheenvuorojen aiheista. Lauantai-illan kruunasi ohjelmallinen illallinen venäläisen keittiön herkuilla.

Tuliko meistä parempia ihmisiä näiden ylevien pohdintojen jälkeen? Muuttuiko joku suhtautumissamme muualta tuleviin? Uskon niin.

Ensi toukokuussa, äitienpäivää edeltävänä viikonloppuna, Valamo avaa ovensa jälleen Duodecimin jäsenille. Luvassa on uusi, henkistävä, ajatuksia rikastava seminaari hyvässä seurassa!

KARI HEVOSSAARI
TeM, LK